
Informacje Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej

Nr 4

październik 2007

Sprawozdanie z wyjazdu studyjnego

W dniach od 10 do 14 września 2007 r. 26-osobowa grupa pracowników Biblioteki Głównej i bibliotek systemu biblioteczo - informacyjnego uczestniczyła w wyjeździe studyjnym do wybranych bibliotek Łotwy, Estonii i Litwy.

Nadrzędnym celem wyjazdu było nawiązanie kontaktów między jednostkami systemu biblioteczo – informacyjnego Politechniki Warszawskiej a odwiedzanymi bibliotekami.

Odwiedziliśmy Rīgas Tehniskā universitāte Zinātniskās bibliotēkas (Scientific Library of Riga Technical University), Tallinna Tehnikaülikooli Raamatukogu (Tallinn University of Technology Library) i [Vilniaus Gedimino technikos universiteto biblioteka](#) (Library of Vilnius Gediminas Technical University).

(A.C.)

ŁOTWA

Rīgas Tehniskā universitāte Zinātniskās bibliotēkas / Scientific Library of Riga Technical University
<http://www.zb.rtu.lv/>

Pierwszą biblioteką, w której gościliśmy była Rīgas Tehniskā universitāte Zinātniskās bibliotēkas.

Politechnika Ryska i jej biblioteka mają długą tradycję, datującą się od roku 1862. Przez ponad 100 lat zmieniał się ich status i przynależność. Te historyczne zawirowania mają swoje odzwierciedlenie w zasobach biblioteki, liczących ponad 2 miliony voluminów, z czego 15% stanowią zbiory w języku łotewskim, 67% w języku rosyjskim i 18% w innych językach. Obecnie Politechnika Ryska dzieli się na 8 wydziałów, w których studiuje 17 tys. studentów.

Rīgas Tehniskā universitāte Zinātniskās bibliotēkas (RTU ZB) od 2006 r. akredytowana jest jako Państwowa Biblioteka Techniczna. Główna siedziba biblioteki zlokalizowana jest na terenie uczelni, w oddzielnym budynku zaadaptowanym na jej potrzeby. Integralną jej częścią są biblioteki wydziałowe, mające siedzibę w 5 różnych miejscach.

Komputeryzacja biblioteki została zapoczątkowana w roku 1994 w systemie Aleph. Od 2000 r. Biblioteka

uczestniczy w tworzeniu centralnego katalogu bibliotek technicznych na Łotwie ALIS, który jest zarządzany przez Bibliotekę Narodową. Minusem tej współpracy jest posadowienie całej bazy na jednym serwerze. Stwarza to problemy zarówno bibliotekarzom, jak i użytkownikom. Największym problemem tego katalogu centralnego jest systemowe ograniczenie liczby wyświetlanych egzemplarzy danego tytułu, co przy dużej liczbie egzemplarzy w poszczególnych bibliotekach powoduje problemy z identyfikacją ich zasobu. Lokalizacja egzemplarzy w katalogu centralnym ułożona jest w porządku alfabetycznym bibliotek, a egzemplarze RTU ZB są – zgodnie z tą regułą – na samym końcu tej listy. To powoduje, że użytkownicy nie zawsze mogą obejrzeć wszystkie dostępne w swojej bibliotece egzemplarze. Wśród innych ograniczeń spowodowanych przyjętymi rozwiązaniami organizacyjnymi wymienić należy fakt, że użytkownicy nie mogą sprawdzić terminu zwrotu książki bezpośrednio w katalogu RTU ZB, ani nie mają możliwości rezerwowania wybranych tytułów.

W okresie 1995-2004 r. biblioteki łotewskie wypracowały zintegrowany system sieci informacyjnych na Łotwie LATLIBNET, którego uczestnikiem jest także RTU ZB. Projekt zrealizowano pod patronatem Stowarzyszenia Akademickich Bibliotek Łotewskich po uzyskaniu funduszy rządowych i grantu z fundacji Mellona.

W roku 2004 rozpoczęto w bibliotece prace nad pilotażowym projektem UNESCO dla państw bałtyckich, związanym z tworzeniem bazy prac magisterskich i doktorskich. W tym samym czasie (lata 2004-2007) wystartował wspólny projekt bibliotek naukowych w Rydze w zakresie tworzenia katalogu centralnego, publikacji elektronicznych oraz obowiązującej w 8 bibliotekach wspólnej karty bibliotecznej. Wszyscy użytkownicy mogą korzystać z zasobów wielu bibliotek posługując się 1 kartą biblioteczną (nie zawsze mogą wypożyczać zbiory, jest to uzależnione od poszczególnych przepisów w tym zakresie).

Od 2003 r. biblioteka prowadzi nieobowiązkowe szkolenia dla studentów I roku. Dzięki aktywności kilku nauczycieli akademickich udało się wprowadzić szkolenia specjalistyczne do programu nauczania na dwóch wydziałach chemicznych.

Biblioteka korzystała również z możliwości kształcenia pracowników m.in. w Helsinkach w ramach programu Leonardo da Vinci – Education and Culture Lifelong Programme – Development of Information Literacy.

(A.T.)

W RTU ZB pracują 73 osoby, wśród których jest 59 bibliotekarzy.

Oddział Gromadzenia zbiorów gromadzi nie tylko książki, ale także czasopisma i normy. Biblioteka nie otrzymuje egzemplarza obowiązkowego.

RTU ZB korzysta z opracowanego na Łotwie modułu statystyki oraz uczestniczy wraz z bibliotekami w Tallinie i w Kownie w projekcie DEDICATE /nauczanie na odległość/.

(T.K.)

Interesującym faktem jest zatrudnienie osoby, która zajmuje się zarządzaniem realizowanymi projektami. Do jej podstawowych obowiązków należy pozyskiwanie funduszy na ich realizację. Projektami są wszelkie działania wykraczające poza rutynowe działania biblioteki, lub też związane z wdrażaniem nowych metod i technologii pracy. Pod pojęciem projektów ujmuje się także zakupy komputerów do biblioteki i wyjazdy studyjne. Między innymi w roku 2004 biblioteka otrzymała dotacje na zadania realizowane w projekcie UNESCO, który dotyczył utworzenia elektronicznej bazy dysertacji w krajach nadbałtyckich. W latach 2004-2007 w ramach odrębnego projektu wprowadzono do bazy elektroniczne publikacje. W 2007 r. biblioteka otrzymała grant na dofinansowanie udziału w konferencji konferencja Open Access (Genewa IV 2007). Natomiast w ramach programu Leonardo da Vinci Education and Culture realizowany był projekt: Development of Information Literacy.

RTU ZB podobnie jak Biblioteka Politechniki Warszawskiej zapewnia studentom dostęp do baz: EBSCO, PROQUEST, RUBICON, ENGINEERING VILLAGE 2 (Compendex, Referex Engineering, Inspec), SCIENCE DIRECT, SPRINGER, WILEY INTERSCIENCE, LETONICA (<http://www.letonica.lv>). Ze strony domowej (<http://www.rtu.lv/www-zb/default.htm>) użytkownicy mają zapewniony dostęp do wydodrębnionej podbazy katalogów własnych zasobów RTU ZB może się pochwalić ogromną kolekcją e-książek.

Biblioteka ma własny budynek, w którym choć pomieszczenia są jedynie zaadaptowane na potrzeby biblioteki, to w jego wnętrzach mieszczą się zarówno magazynowane zbiory, jak i pomieszczenia dostosowane do potrzeb pracowników i użytkowników. W czytelnich studenci mają możliwość korzystania z komputerów, na których są zainstalowane edytory tekstu.

(V.F.)

Historia i zabytki Rygi

Ryga – stolica Łotwy, to historyczne miasto było w Środkowieczu jednym z ważniejszych miast Hanzy.

Widać tu wyraźne wpływy niemieckie, a zbiegiem lat pojawiły się też wpływy szwedzkie i rosyjskie.

Najciekawsze wydaje się Stare Miasto, interesujące architektonicznie są domy przy Placu Ratuszowym, na którym już w 1510 r. wystawiono „publiczną” choinkę noworoczną. Wrażenie robi odnowiony, bogato zdobiony

dom Bractwa Czarnogłowych – warto dodać, że restauracja budynku odbyła się z udziałem polskich konserwatorów.

Inne kamienice, choćby dom Trzech Braci, zlokalizowano przy małych lub większych placach. W Rydze nie ma właściwie jednego rynku. Bogaci kupcy chcieli by ich domy były widoczne - stąd charakterystyczna zabudowa wokół kilku rynków, dziedzińców czy placów. Ważnym dla historii miasta zabytkiem jest zamek z XIV w. – dziś siedziba kilku muzeów. Wrażenie robi także, katedra z XIII w. – uważana za największą w krajach nadbałtyckich oraz inne średniowieczne kościoły - św. Jakuba, św. Piotra.

Ryge „rozdziela” szeroka rzeka Dźwina. Wzdłuż jej brzegów ciągną się bulwary, a obie strony miasta łączy kilka niebrzydkich mostów.

Warto pamiętać, że Starówka i jej okolice, to raj dla znawców i miłośników secesji. Wędrując wąskimi, urokliwymi uliczkami spotkamy wspaniale zdobione kamienice w stylu Art -Nouveau.

Ryga to jedno z miast, którego historyczna część została wpisana na listę dziedzictwa światowego UNESCO.

(G.K.)

Pierwsze wzmianki o Rydze pochodzą z XI w. W 2001 r. miasto obchodziło 800-letnie urodziny. Zawila jest historia tego miasta, które przez wieki rządzone było przez Niemców, Szwedów i Rosjan. Położenie geograficzne u ujścia Dźwiny do Bałtyku było nie tylko czynnikiem wpływającym na rozwój gospodarczy, ale także było przyczyną licznych wojen, w wyniku których miasto było niszczone.

Spacerując po Starym Mieście zobaczyć można nie tylko wąskie, malownicze uliczki sięgające rodowodem średniowiecza, ale także przestronne, jasne place i ulice z późniejszego okresu.

W pejzażu miasta dominują dwie strzeliste wieże: wieża Katedry Tumskiej, największej budowli sakralnej na Łotwie i druga wieża kościoła św.Piotra. Luterski kościół św.Piotra jest przykładem najstarszych średniowiecznych budowli sakralnych w rejonie Bałtyku. Kościół został wybudowany w XIII w. potem wielokrotnie był przebudowywany. Dobudowana w 1690 r. strzelista wieża była wówczas najwyższa na świecie. Obecnie z wieży można podziwiać rozległą panoramę miasta.

Mała Gildia była siedzibą ryskich rzemieślników. Obecny wygląd budynku przebudowanego w latach 1864-1866 według projektu architekta Johana Daniela Felsko jest przykładem brytyjskiego neogotyku. Wielka Gildia to siedziba ryskich kupców. Z pierwotnego budynku zachowały się tylko fragmenty. Obecny budynek zbudowany w latach 1854-1857 według projektu Karola Beinesa mieści Łotewską Filharmonię Narodową.

Zamek Ryski, wybudowany w 1330 r., zniszczony w 1448 r. był wielokrotnie przebudowywany wskutek czego nie zachował swojego średniowiecznego oblicza.

Prochownia jest jedną z wież stanowiących część dawnych miejskich fortyfikacji obronnych. Od 1919 roku mieści się tutaj muzeum.

Oprócz najstarszych zabytków architektury zachwyciły nas eleganckie kamienice z początku XX w. Elewacje budynków ozdobione elementami motywów roślinnych, zjawisk przyrody, postaci mitologicznych i alegorycznych to pięknie zachowane dzieła sztuki zdobniczej przełomu XIX i XX wieku – secesji. Budzenie łotewskiej świadomości narodowej nastąpiło w XIX wieku. W 1868 r. założono Ryskie Towarzystwo Łotewskie. Łotwa niepodległość uzyskała po I wojnie światowej. W latach 1940-1990 była republiką ZSRR, a od 21 sierpnia 1991 r. stała się niepodległym państwem.

Współczesna Ryga to największe miasto państw bałtyckich. Miasto, które zachowało swój unikalny charakter mimo zmiennych kolein czasu. Piękne odrestaurowane zabytki architektury, czyste ulice i place, dużo zieleni i kwiatów, powiązanie nowoczesności z tradycją stanowi o uroku tego miasta.

(D.L.)

ESTONIA

Tallinna Tehnikaülikooli Raamatukogu / Tallinn University of Technology Library

<http://www.lib.ttu.ee/>

Tallinna Tehnikaülikooli Raamatukogu (TTR) znajduje się na terenie uczelni w 5 budynkach. W niedługim czasie planowana jest budowa odrębnego budynku, dostosowanego do potrzeb biblioteki. Zaprojektowano w nim miejsca do nauki w niewielkich grupach, sale szkoleniowe, kawiarnie, pomieszczenia dla organizacji studenckich i miejsce na około 200 stanowisk komputerowych. W bibliotece pracują 74 osoby, wśród których jest 6 bibliotekarzy dziedzinowych.

Zbiory biblioteki stanowią 740 tys. woluminów, w tym 580 tys. książek, 68 tys. dokumentów technicznych oraz 24 tys. rękopisów. Biblioteka prenumeruje 600 tytułów czasopism drukowanych, a także umożliwia dostęp do pełnych tekstów artykułów z ponad 20 tys. tytułów czasopism elektronicznych i 18 tys. e-książek. Biblioteka otrzymuje egzemplarz obowiązkowy publikacji estońskich. Prowadzi wymianę międzynarodową książek ze 102 partnerami z 20 krajów.

Biblioteka uzyskała status Centralnej Estońskiej Biblioteki Technicznej. Jest także biblioteką nominowaną jako biblioteka naukowa. Ta nominacja przyznawana jest na 5 lat i ułatwia otrzymywanie środków finansowych. W Estonii status biblioteki naukowej ma 6 bibliotek. TTR uczestniczy także w konsorcjum ELNET (Estonian Libraries Network) współtworząc z pozostałymi bibliotekami jeden katalog biblioteczny – ESTER. Zgodnie z obecnymi tendencjami biblioteka ta stanowi nowoczesne centrum informacji naukowej oraz proponuje najnowsze źródła i materiały elektroniczne.

W czasie wizyty wymieniono szereg uwag o problemach z jakimi borykają się obecnie uczelnie – sytuacji

demograficznej, niskiej motywacji wśród studentów i pracowników naukowych, zbyt małej liczby doktorantów oraz za wysokiej średniej wieku kadry uczącej. Zauważono także konieczność poprawy jakości pracy.

Zostaliśmy podzieleni na grupy związane tematycznie z: digitalizacją zbiorów, systemami MetaLib i SFX, bazami danych, sposobem szkolenia. Swoją pracę prezentowali pracownicy odpowiednich działów. Poznaliśmy szczegółowo działalność biblioteki, wymieniliśmy pytania i uwagi.

(G.K., M.S.)

W TTR rozmawialiśmy z osobami zajmującymi się wdrażaniem systemu MetaLib i generatora połączeń SFX – produktów firmy Ex Libris. MetaLib jest metawyszukiwarką dającą użytkownikowi możliwość równoczesnego przeszukiwania różnorodnych elektronicznych zasobów danej instytucji, tworzonych lokalnie jak i dostarczanych przez firmy zewnętrzne. Mogą nimi być: katalogi, bazy danych, czasopisma elektroniczne, zasoby cyfrowe, portale tematyczne. Połączenia pomiędzy wszystkimi rodzajami zasobów elektronicznych dostępnych w danej instytucji zapewnia system SFX. W bibliotece Politechniki Tallińskiej wyszukiwarka MetaLib wykorzystywana jest od dwóch lat. Czytelnicy mogą korzystać z niej jeśli posiadają hasło dostępu.

(E.O.)

W bibliotece tallińskiej szkolenia dla użytkowników są obowiązkowym elementem w programie studiów. Oprócz szkoleń bibliotecznych w formie tradycyjnej biblioteka oferuje kursy on-line.

Czytelnicy mają do dyspozycji katalog ESTER, bazy danych min. Science Direct, Science Citation Index, INSPEC, Compendex, programy biurowe /Word, Excel/ oraz zasoby z Internetu.

(T.K.)

Historia i zabytki Tallinna

Estonia była drugim w kolejności krajem odwiedzionym podczas wyjazdu studyjnego.

Usytuowana jest w północno-wschodniej Europie, łącznie z Łotwą i Litwą przynależy do krajów bałtyckich. W Europie słynie z tego, że zagęszczenie ludności jest tam jednym z najniższych na kontynencie i wynosi 29 osób/km²; liczba ludności obecnie liczy około 1,4 miliona. Największym skupiskiem miejskim stała się licząca ponad pół miliona ludności, stolica Estonii – Tallinn. Obecnie Estonia wśród krajów bałtyckich szczyty się najwyższą liczbą osób z wyższym wykształceniem. Liczba studentów przekracza 25 tysięcy.

Jest to unikalne miasto ze średniowiecznymi, doskonale zachowanymi murami obronnymi i charakterystycznymi dla nich 26 basztami Tallinn szczytujący się największą w krajach nadbałtyckich starówką ze średniowiecznym rynkiem, gotyckim ratuszem, płataniną wąskich kamiennych uliczek, dachami domów pokrytych czerwonymi dachówkami oraz wieżami kościołów robi niezwykle wrażenie.

Estończycy są narodem protestanckim - większość obiektów sakralnych w Tallinnie jest więc protestancka, ale do najświetniejszych zabytków miasta, należy gotycka katedra Najświętszej Maryi Panny na wzgórzu Toompea - główny estoński kościół luterancki, w której ciekawym elementem są liczne nagrobki i epitafia nagrobne powstałe z okresie od XIII w do XVII wieku.

Znanym ze względu na wysokość gotyckiej wieży (159 m) kościołem jest kościół Św. Olafa (Olaviste). Zbudowany pod koniec XV w. był wówczas jedną z najwyższych budowli w Europie i na świecie. Przebudowywana po pożarach wieża, mierzy obecnie 123 m.

Na dosyć długą chwilę zatrzymaliśmy się przy prawosławnej cerkwi pochodzącej z czasów cara Aleksandra III (czyli okresu zwiększonej rusyfikacji ziem estońskich). Była ona symbolem podboju Estonii i zarazem potęgi caratu. Kościół dedykowano księciu włodzimierskiemu Aleksandrowi, który w 1240 r. rozgromił Szwedów nad Nową (zyskując przydomek Newski).

Należy jeszcze wspomnieć o zamku na wzgórzu Toompea zbudowanym przez zakon Kawalerów Mieczowych, który ze swoją smukłą wieżą stanowi jeden z bardziej malowniczych elementów panoramy Tallinna.

Kulturowa wartość tallińskiej starówki jest bardzo wysoka. Niemal 700 budynków wpisanych zostało na listę zabytków światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO.

Interesującym jest fakt, że Estonia słynie z dbałości o przyrodę. Niemal dziesiątą część terytorium kraju zajmują rezerwy przyrody, połowa z nich to lasy różnego typu. Zieleń wdziera się również do miast - widzieliśmy to na przykładzie stolicy – gdzie bogactwo skwerów i parków jest naprawdę widoczne. Estończycy obok ducha średniowiecza zaznaczają portowy charakter swojej stolicy, co sprawia, że panuje w niej otwarta i pełna świeżości atmosfera i odróżnia ją od stolic pozostałych krajów bałtyckich, leżących w głębi kontynentu. Na nadmorskiej promenadzie co cztery lata odbywa się Święto Pieśni. Zbiera się tu na wspólne śpiewanie kilkadziesiąt tysięcy osób. Estonia jest bowiem krajem chórów i jest to tym bardziej ciekawe, iż mimo, że jej mieszkańcy odbierani są przez Europejczyków jako zamknięci w sobie, chłodni i nieprzystępni, to potrafią wspólnie przebywać bawiąc się, śpiewając i tańcząc.

(T.K., E.O.)

LITWA

Vilniaus Gedimino technikos universiteto biblioteka / Library of Vilnius Gediminas Technical University

<http://biblioteka.vgtu.lt/main.php>

ostatnią biblioteką, którą odwiedziliśmy była biblioteka Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGTUB).

Na uniwersytecie wileńskim jest zatrudnionych ok. 900

pracowników naukowych i studiuje ok. 15 tys. studentów, w tym ponad 400 studentów obcojęzycznych. Na 8 wydziałach umiejscowionych jest 11 czytelni (378 miejsc, 48 terminali).

Biblioteka powstała w 1962 r. jako wileńska biblioteka wydziałowa Instytutu Politechnicznego w Kownie. Przez kolejne lata nazwa biblioteki zmieniała się. W 1996 r. przyjęła funkcjonującą dziś nazwę, a w 2000 r. została przeniesiona do nowego budynku.

Biblioteka posiada 580 904 tys. woluminów. Personel biblioteki liczy 63 osoby.

Szczególną uwagę zwracają czytelnie indywidualnej pracy, czytelnie dziedzinowe i czynna cała dobę czytelnia z dostępem do internetu, do korzystania z której potrzebna jest odrębna karta biblioteczna.

W 1995 r. nastąpiła automatyzacja biblioteki. Do 2000 r. z katalogiem elektronicznym współistniał katalog kartkowy. Obecnie biblioteka pracuje w systemie Aleph (wersja 16).

Biblioteka posiada dostęp do trzech narodowych baz danych:

- bibliografia narodowa
- bibliografia czasopism z lat 1994-2002
- dziennika Verso Zinios

Oprócz tego użytkownicy mogą korzystać ze światowych baz danych, z bazy litewskich prac doktorskich oraz pełnotekstowej bazy Vilnius Gediminas Technical University Research Journals. Biblioteka jest członkiem konsorcjum Lithuanian Research Library Consortium/LMBA/ Uczestniczy w Lithuanian Academic Libraries Association Activity /LABA/.

(A.K, D.B, J.S, W.D, T.K.)

Historia i zabytki Litwy

Litwa, którą oglądaliśmy z okien autokaru, to kraj równinnych pól, łąk lasów, krajobrazów wprawiających w zadumę i melancholię, a także malowniczych miasteczek i miejscowości. Zmierzając do Wilna - ostatniego punktu naszej wycieczki - przystanęliśmy przy Górze Krzyży, swoistym sanktuarium "pod gołym niebem". Jest ono położone około 10 km od miasta Szawle. Tradycja stawiania krzyży zrodziła się po powstaniu listopadowym. Dziś, mimo prób zniszczenia tego miejsca w czasach radzieckich, na Górze znajduje się ponad 60 tys. krzyży różnej wielkości.

Wilno - pełna zabytków i śladów polskości stolica niepodległej Litwy. Położona w dolinach rzek Wilii i Wilenki, założona w XIV w. przez księcia Giedymina. Niegdyś jedna z dwóch stolic Rzeczypospolitej Obojga Narodów, miasto szesnastu królów polskich, a zarazem wielkich książąt litewskich; następnie centrum podległego Imperium Rosyjskiemu tak zwanego Kraju Północno-Zachodniego, w wieku XX zaś wielokrotnie przechodziło z rąk do rąk. Mimo zmian przynależności państwowej, kultur, języków i wyznań, Wilno zachowało swą wielokulturową, wielojęzyczną i religijną różnorodność. Było ośrodkiem życia duchowego i naukowego.

Architektura miasta jest wyjątkowo oryginalna. Wilno uznaje się za największe miasto barokowe na północ od Alp. Jednak można w nim odnaleźć niemal wszystkie style europejskiej architektury, od gotyku po klasycyzm. W 1994 r. zabytkowy zespół Wilna został zapisany na liście światowego dziedzictwa UNESCO. W stolicy Litwy jest 40 kościołów, z których najbardziej okazały to barokowy kościół św. Piotra i Pawła na Antokolu, zawierający około 2 tys. rzeźb i piękny żyrandol w kształcie łodzi oraz kaplica w Ostrej Bramie z cudownym obrazem Matki Boskiej Ostrobramskiej. Dziełem późnego gotyku jest kościół św. Anny, jeden z najsłynniejszych zabytków Wilna, mający niewiele sobie równych na świecie. Świątynia posiada efektowną, koronkową fasadę, dekorowaną kilkudziesięcioma rodzajami ceglanych kształtek. Według opowiadań, Napoleonowi podczas wyprawy na Moskwę tak się spodobał kościół św. Anny, że zapragnął go „przenieść na dłoń do Paryża”. Tuż obok kościoła św. Anny znajduje się pomnik Adama Mickiewicza. Projektantem pomnika jest rzeźbiarz litewski Gedyminas Jokūbonis. Odsłonięcie odbyło się 18 kwietnia 1984 r. Pomnik przedstawia Adama Mickiewicza opierającego się na złamanej kolumnie. Cała rzeźba ma wysokość 4,5 m. W 1996 r. dookoła pomnika umieszczono granitowe płyty z przedwojennego, niedokończonego pomnika Adama Mickiewicza dłuta Henryka Kuny. Obecnie znajduje się tam 6 płyt (z 12 zaplanowanych). Przedstawiają one sceny z dramatu „Dziady”. Obok kościoła św. Anny znajduje się kościół św. Franciszka i św. Bernarda. Warto wspomnieć o budynkach Uniwersytetu Wileńskiego z charakterystyczną architekturą barokową.

Ostatnim punktem naszego zwiedzania była wznosząca się na rozległym placu u podnóża Góry Zamkowej Katedra Wileńska pod wezwaniem św. Stanisława. Dzieje świątyni sięgają czasów pogańskiej Litwy. Miejsce, na którym znajduje się katedra było zawsze miejscem świętym, rosły tam pogańskie święte gaje litewskie. Wraz z przyjęciem przez Litwę chrześcijaństwa Władysław Jagiełło wybudował w 1387 r. w tym miejscu drewniany kościółek. W katedrze znajduje się 11 kaplic, w tym najpiękniejsza - Kaplica św. Kazimierza, która jest wzorowana na Kaplicy Zygmuntońskiej na Wawelu. Zaprojektowana została przez włoskiego architekta Constantino Tencalla. Ma kształt kwadratu uwieńczonego kopułą na bębnie. Elewacja kaplicy wykonana jest z piaskowca liwońskiego, a wnętrze wyłożone białym, czarnym i ciemnoczerwonym marmurem. Budowa kaplicy zakończyła się w 1636 r. za panowania Władysława IV. W kaplicy przechowywane są relikwie pierwszego świętego ziemi litewskiej - Kazimierza Jagiellończyka (1458-1484). Bazylika archikatedralna – to najbardziej monumentalna klasycystyczna budowla, której wejście od strony zachodniej stanowi portal składający się z sześciu ogromnych doryckich kolumn podtrzymujących trójkątny fronton. W katedrze, w której odbywały się uroczyste koronacje wielkich książąt litewskich, grzebano także

sławnych litewskich biskupów oraz możnowładców. Prawosławna Cerkiew Świętego Ducha, z drewnianym ikonostasem przypominającym ołtarz kościoła katolickiego, będąca przejawem wileńskiego baroku, jest jedyną tego typu świątynią prawosławną na Litwie. W krypcie podziemnej cerkwi zbudowano kaplicę, w której pochowane są szczątki świętych prawosławnych - Jana, Antoniego i Eustachego.

Z placu przed katedrą mogliśmy jeszcze na sam koniec wizyty w Wilnie spojrzeć na Wieżę Giedymina, która jest pozostałością Zamku Górnego, wzniesionego na szczycie Góry Zamkowej przez Giedymina na miejscu drewnianej warowni.

Nie sposób opisać piękna i uroku Wilna, jak i nie sposób zwiedzić go w ciągu tak krótkiego w nim pobytu.

(D.B., A.K.)

Opracowanie rzeczowe

Wszystkie wizytowane przez nas biblioteki dla rzeczowej charakterystyki dokumentu wykorzystują symbole UKD (Uniwersalnej Klasyfikacji Dziesiątej) oraz drugi język informacyjno-wyszukiawczy. W bibliotece ryskiej i tallińskiej są to słowa kluczowe, a w bibliotece w Wilnie własny język informacyjno-wyszukiawczy.

Zbiory w wolnym dostępie, we wszystkich zwiedzanych bibliotekach, ustawione są według symboli UKD.

Podobnie jak nasza biblioteka w opracowaniu formalnym wszystkie biblioteki wykorzystują format MARC-21.

(D.L.)

Wrażenia z wyjazdu Anna Tonakiewicz opisała w EBIB nr 9/2007

<http://www.ebib.info/2007/90/a.php?tonakiewicz>

Przypominamy:

bieżące informacje podajemy sukcesywnie na stronie domowej Biblioteki Głównej

<http://www.bg.pw.edu.pl>

Zachęcamy do czytania informacji zawartych w EBIBie:

<http://ebib.oss.wroc.pl/>

Sprawdzamy trasę podróży

Biblioteka w Rydze

Ryga – wycieczka po mieście

Przed biblioteką w Tallinie

Stare Miasto w Tallinie

Biblioteka w Wilnie

Wilno – pomnik Adama Mickiewicza

Wilno – Ostra Brama

Wilno – Ostra Brama

Przerwa w podróży